

[Jens Chr. Christensen.]

nedsættelse. Ganske vist får man så i omegnskommunerne mindre lejeforhøjelser, men til gengæld har man dér betydelig højere ejendomsskatter både til kommunen og til amtet.

De tre lovforslag af social karakter, der følger med, giver ikke anledning til særlige bemærkninger. Vi kan jo i det kommende udvalg få eksempler på, hvordan de foreslåede procentsatser vil være i forhold til de nuværende.

Må jeg til sidst sige, at venstres endelige stilling til hele lovkomplekset vil være afhængig af, hvilke oplysninger, hvilke kendsgerninger vi under sagens videre behandling vil blive stillet over for, og navnlig vil den være afhængig af, hvilken villighed den højtærede indenrigsminister og regeringspartierne har til at medvirke til en løsning af de problemer, jeg her i al beskedenhed har peget på.

Poul Møller: Må jeg først komme med et hjertesuk, der efterhånden bliver obligat ved behandlingen af denne regerings forslag, nemlig at vi formentlig heller ikke ved behandlingen af de foreliggende lovforslag kan berømme regeringen for hensynsfuldhed over for folketinget.

I sin fremsættelsestale udtalte den højtærede indenrigsminister den 5. december, at disse vidtgående, indgribende ændringer af den kommunale skattelovgivning skulle vedtages i løbet af 2 måneder. Udvalgsarbejdet kan ikke komme i gang, før den første måned er gået, det ved vi, fordi lovforslagene er fremsat så tæt på den juleferie, folketinget vel har krav på at have, og det vil sige, at vi vender tilbage til udvalgsarbejdet praktisk taget en måned, før arbejdet skal afsluttes. Skal fristerne overholdes, bliver der små 3 uger til udvalgsbehandling af denne sag.

På denne baggrund kan man stille det spørgsmål fra oppositionens side, om det overhovedet er værd at sige noget under disse omstændigheder, for ingen af de tanker, vi har, vil blive gjort til genstand for forhandling i udvalget, intet af de synspunkter, vi fremsætter, vil der være tid til at overveje under disse forhold, og om 6 uger vil vi bare få det sædvanlige at høre fra regerings side om en vrangvillig oppo-

sition, der nægter at arbejde, fordi vi ikke i denne sag som i andre ønsker at danse efter regeringens pibe. Men noget må der vel alligevel siges.

Udgangspunktet for sagens behandling er lejeloven og her lejelovens ønske om en huslejeudligning. Vi var uenige om, hvordan denne udligning skulle finde sted. Trekantregeringen vedtog, at der skulle ske væsentlige ejendomsskatteforhøjelser i kommunerne, men, sagde man så, da denne sag blev behandlet, disse ejendomsskatteforhøjelser skal komme de kommunale skatteydere til gode i form af skattelettelser.

Nu har vi fået de lovforslag, der skulle indeholde disse skattelettelser, men vi ser dér, at vel gives der skattelettelser til nogle, men der gives skatteforhøjelser til andre. Disse andre får altså forhøjelser i deres kommuneskat i tilgift til de ejendomsskatteforhøjelser, der i forvejen er pålagt dem. De kan ikke beklage sig over, at de ikke har fået i pose og sæk af den højtærede indenrigsminister, men de kan med rette spørge, om det virkelig er meningen, at det, der startede med at skulle være en huslejeudligning, skal ende med at være en indkomstudligning. Vi er naturligvis ikke ubekendt med, at dette synspunkt meget stærkt præger det ene af de 3 regeringspartier, men vi havde ikke troet, at det også var de andre regeringspartiers mål, at der skulle foregå en indkomstudjævning, hver eneste gang skattelove skal behandles, også når det drejer sig om kompensation for skatteforhøjelser, man i forvejen har foretaget.

Nu er det for det første et spørgsmål, hvor mange penge der overhovedet bliver til kommunale skattelettelser. Det vil efter forslaget afhænge af kommunerne. Det er ikke påbudt, at ejendomsskatteindtægterne skal bruges til kommunale skattelettelser, og der skal nok være kommuner, der finder ud af, at de gode penge kan bruges til mange andre rare ting end til ligefrem at komme skatteborgerne til gavn. Dér, hvor man ikke bruger hele ejendoms-skatteprovenuet med fradrag af det huslejetilskud, som er gennemført ved leje- og boliglovgivningen, vil det i alle tilfælde betyde højere kommuneskatter for alle dem, der bliver tilbage. I købstæder, bymæssige